

F S S P X

De Monstrans

“Instaurare omnia in Christo”

Nieuws uit de Hemelstraat

Leven volgens de waarheid (deel 2)

Ark van het Verbond en
H. Eucharistie: Oud en
Nieuw Verbond

Historiek van de Kapel van het
Allerheiligste Sacrament

De H. Werenfried

Tijdens de Sacramentsprocessie van 2023 kijkt E.H. Verlinden, die de eerste Sacramentsprocessie van onze Priorij in 1988 (de enige in Antwerpen in die tijd!) gestart heeft, met dankbaarheid naar de vele jaren als Prior en vertrouwt de toekomst in de handen van de Goede God.

Mijn God, schenk ons priesters.
Mijn God, schenk ons heilige priesters.
Mijn God, schenk ons veel heilige priesters.
Mijn God, schenk ons veel heilige religieuzen.
Mijn God, schenk ons veel heilige gezinnen.
H. Pius X, bid voor ons.

Ik heb geplant, Apollo heeft begoten, maar God heeft wasdom verleend.

In Gods zegen, is alles gelegen!

E.H. Louis Bochkoltz

Dierbare gelovigen,

Op een moment dat er verdeeldheid heerste onder de gelovigen in Korinthe – wat helemaal niet het geval is onder onze Vlaamse gelovigen! – omdat sommigen zeiden dat ze Paulus volgden, anderen Apollo, weer anderen Cefas of weer anderen Christus (1 Kor. 1; 12), geeft de heilige Paulus ons in zijn eerste brief aan de Korintiërs een ongelooflijke les over de taak van de priester.

De apostel Paulus komt met de vraag: “Wat toch is Apollo? Wat is Paulus?” Hij geeft zelf een nederig antwoord: “Dienaars, door wier toedoen gij het geloof hebt ontvangen; elk op de wijze als de Heer hem gegeven heeft.” (1 Kor. 3:5).

Noch Paulus noch Apollo namen enige eer voor zichzelf op; ze dachten dat ze gewoon dienaren van God waren. Met deze gedachten in hun achterhoofd volgden zij de voetstappen van hun Heer. Tijdens een ruzie tussen de discipelen over wie van hen als de grootste zou worden beschouwd, verklaarde Jezus dat de grootste degene was die diende. Hijzelf, die “Meester en Heer” was (Johannes 13:13), had vrijwillig zo'n plaats onder hen ingenomen, om hun bevuilde voeten te wassen.

Paulus gaat verder met het beschrijven van zijn werk in Korinthe en dat van Apollo. Om hun werk te karakteriseren gebruikt hij het voorbeeld van een boer. Paulus had geplant en door zijn prediking had hij de Korintiërs tot een levend geloof in Jezus Christus gebracht. Daarna had Apollo de jonge plantjes water, voedsel en geestelijke hulp gegeven, die beide zeer bevorderlijk waren voor hun groei. Door dit te doen was geen van beiden zijn rol als dienaar te buiten gegaan. Alleen God kon groei geven (1 Kor. 3:6, 7).

Als zijn “medewerkers” plaatsten Paulus en Apollo zich graag onder het leiderschap van de

grote Herder der schapen. Wat de Korintiërs en vele andere verlostte mensen betreft, zij waren het “veld van God” waarin deze twee dienaren werkten.

Er is geen fundamenteel verschil tussen “degene die water geeft” en “degene die plant”, en nog minder tussen hen! Zij “zijn één” in Gods gedachten (1 Kor. 3:8). Sterker nog, een zorgvuldige bestudering van hun activiteiten laat zien dat ze er soms zelfs toe gebracht worden om van rol te wisselen!

Paulus was zich ervan bewust dat hij alles van Gods genade had ontvangen. Als een wijze architect had hij het fundament gelegd. Anderen, zoals Apollo, zetten het werk voort. Wat belangrijk is voor een bestuurder, groot of klein, is dat hij trouw wordt bevonden. Hij zal zijn lof ontvangen, niet van de broeders, maar van Hem die de harten leest: “Daarom, oordeelt niet vóór de tijd, niet voordat de Heer komt, die zowel de verborgenheden der duisternis aan het licht zal brengen, als de bedoelingen der harten openbaren. En dan zal een ieder lof ontvangen van God.” (1 Kor. 4:5).

Dierbare gelovigen, er is één ding dat echt essentieel is: we hebben alles uit genade ontvangen. “Ik heb geplant, Apollo heeft begoten, maar God heeft wasdom verleend. En daarom betekent noch hij die plant, noch hij die begiet iets, maar God die wasdom geeft” (1 Kor. 3:7-8). Het is in deze geest dat ik in de voetsporen wil treden van mijn confrater en vriend, E.H. Verlinden, die na 31 jaar trouw geplant en bewaterd te hebben als prior in de wijngaard van de Heer, ook getuige is geweest van de vele genaden die God heeft doen groeien in de zielen van onze gelovigen in Vlaanderen.

Daarom wil ik graag zijn handtekening gebruiken: In Gods zegen, is alles gelegen!

Bid voor jullie priesters dat ze heilig mogen zijn!

Leven volgens de waarheid (deel 2)

Mgr. Marcel Lefebvre

Noot: Dit is de zestiende brief van het boek *Lettres pastorales* ('Pastorale brieven'). Wij zijn van plan de verschillende brieven te publiceren in *De Monstrans*.

Zijn bedrieglijke doeltreffendheid...

...bij de heidenen

De heidenen verwachten dus niet van ons dat wij al hun gebruiken rechtvaardigen. Als er al enkele zeldzame op te nemen zijn, dan zijn zij er volledig van op de hoogte dat de meeste van hun gebruiken immorele of onrechtvaardige daden betreffen. Zij verwachten van Onze Heer Jezus Christus zijn almachtige genade, zijn verlossingswerk en zijn barmhartigheid, die door ons verschijnt.

...bij de protestanten

De protestanten verwachten niet van de katholieken dat zij al hun manieren van denken en oordelen overnemen. Zij kennen de ontelbare zowel leerstellige als pastorale verschillen. Zij vragen ook niet dat wij ons geloof en onze eenheid opgeven. Het zijn vandaag vaker sociale en morele oorzaken, een eeuwenoude traditie, die hen verhinderen terug tot de Kerk te komen dan leerstellige oorzaken of zogezegde gebreken van de Kerk.

...bij de moslims

Hetzelfde bij de moslims, die tevreden zijn een zekere gelijkenis tussen hun geloof en dat van de katholieken vast te stellen, maar die katholieken, die voorwenden enkel maar gelijknissen tussen de Islam en de Kerk te zien, niet begrijpen en hen terecht wantrouwen. Deze laatsten worden door de moslims ofwel beschouwd als valse en gevaarlijke mensen ofwel als katholieken, die weinig overtuigd zijn van hun godsdienst, en bijgevolg verwerpelijk zijn. Hoe kan men de moslims geen gelijk geven die

de overtuigde, praktiserende katholiek, die vast in zijn godsdienst gelooft en zich inspant om er de waarheid en weldaden van tot uiting te brengen, te hoogachten.

Het is hen die zij bij voorkeur vertrouwen in plaats van de anderen.

...in de ontkerstende milieus

Wij moeten de houding, die door diezelfde katholieken aangenomen wordt tegenover ongelovig geworden christenen of tegenover kringen die de godsdienstige praktijk verloren hebben, hieraan gelijkstellen. Het is niet door ons aan hen aan te passen in de taal, de kleding en de arbeid, dat wij hen tot ons zullen trekken, vooral als het gaat over de priester. De priester is de man van God en moet zich als dusdanig tonen. Het is in die hoedanigheid dat hij het recht heeft zijn kudde aan te pakken en dat de genade van Onze Heer hem vergezelt. De zielen zijn geschapen met een nood aan God en Onze Heer, en zelfs wanneer zij deze boodschap verwerpen, tonen zij hun innerlijke overtuigingen.

...bij de communisten

Wij zouden niet volledig zijn, als wij de neiging van deze katholieken tot een opening naar het communisme er niet aan zouden toevoegen. Ook hier is het een zware vergissing om zich in te spannen ten allen prijze in het communisme te zoeken wat zogezegd vergelijkbaar zou zijn. Men scheidt op over het economische, wetenschappelijke, technische succes, enz. Men wil niet met de Kerk toegeven dat het communisme een fundamenteel onnatuurlijke en inhumane opvatting over de mensheid heeft. Het is een ideologische

constructie die gebaseerd is op politieke, sociale en economische principes die totaal tegengesteld zijn aan deze van de Kerk. Zeggen, zoals sommigen beweren, dat net zoals de Kerk de Franse Revolutie veroordeeld heeft en vandaag ze deze uiteindelijk erkend heeft, evenzo het communisme, vandaag afgewezen door de Kerk, later door haar zal geassimileerd worden, is een leugen. Want het is onjuist dat de Kerk de dwalingen van de Revolutie, die zij veroordeeld heeft en nog altijd veroordeelt, goedgekeurd heeft.

Zij die zich blootstellen aan deze tendensen en ze tot uiting brengen, verraden onbewust Onze Heer en zijn Kerk. Zij verraden evenzeer alle christelijke martelaren en de martelaarskerken om te hebben getuigd van hun geloof en de dwalingen te hebben verworpen.

En terwijl de communisten profiteren van deze opening van sommige katholieken om hun mondiale strijd tegen de Kerk te activeren, verachten zij hen diep en zullen zij hen de dag, dat zij de baas zullen zijn, niet sparen. Zij hebben meer achting voor zij die moedig hun geloof verdedigen.

Maar het lijkt ons nuttig om de voorbeelden van deze tendensen verder te zetten om ze goed onder de aandacht te brengen en u, waarde gelovigen, te helpen ze te herkennen en u er eventueel voor te behoeden.

De Kerk heeft herhaaldelijk zijn ideeën verduidelijkt inzake sociologie of politiek, bedoeld zijn de fundamentele principes van de maatschappij.

Het gevaar van de dubbelzinnigheid in het socialisme

Het lijkt ons daarom goed om in dit opzicht te onderzoeken wat men vandaag socialisme noemt. Men kan natuurlijk aan de term 'socialisme' een nieuwe definitie geven die meer in overeenstemming is met de leer van de Kerk. Maar in deze manier van uitdrukken bestaat het gevaar om de socialistische leer in praktijk te brengen, zelfs als men dat hoegenaamd niet wil. Want de socialistische opvatting van de maatschappij vormt een logisch geheel, waarvan het zeer moeilijk is om er elementen van los te maken.

Beweren dat men voor een gelovig socialisme of voor een personalistisch socialisme is, is gemakkelijk en betekent dat men zich inspant om een aspect van het socialisme af te wijzen. Echter,

als men zijn geloof logisch wil toepassen op het openbaar en burgerlijk leven, moet men aan God zijn rechten op personen, families en de maatschappij geven. Men moet erkennen dat de werkelijkheid zijn oorsprong in hem vindt en dat bijgevolg het gezag van de gezinshoofden en de leidinggevende functionarissen van Hem komt en dat zij dus niet voornamelijk bij het volk ligt, evenveel uitspraken die tegenstrijdig zijn aan de socialistische leer.

In feite is het socialisme niet alleen ongodsdienstig maar haar ontkenning van God doet haar de eigenschappen van God zelf zogezegd aan het soevereine volk geven, maar in feite aan de Staat. De beslissingen van de Staat worden het fundament van het recht. Geen enkel rechtsprincipe is hoger dan dat van de Staat. Daarom zal zij volledig naar goeddunken wetten maken over het personenrecht, het eigendomsrecht in het bijzonder, het familiaal recht, de opvoeding van de kinderen, het huwelijksstelsel, de echtscheiding, over de burgerlijke, culturele en godsdienstige verenigingen.

Men ziet hoe moeilijk het is om de rechten van God niet te misprijzen, wanneer men op willekeurige wijze wetten maakt over zijn schepselen.

Natuurlijk moet men sociaal zijn in de zin van het zoeken naar het algemeen belang voor de vooruitgang en het welzijn van alle burgers. Maar de beperkingen, die de burgers ondervinden, door de wetten die neigen elk initiatief op sociaal, economisch gebied aan de Staat te geven, zijn absoluut in strijd met hun ontplooiing en hun vooruitgang.

Het goede bestuur en de eenheid van de Staat vereisen niet de onderdrukking van het privé-initiatief, maar de Staat zal door haar organisatie en door haar harmonisatie hun bijstand en hun activiteiten leiden met het oog op een snelle en spontane vooruitgang van de gehele maatschappij en dat met veel minder uitgaven. Het socialisme, dat alles in handen van de Staat legt, verstikt de maatschappij met regels en verplettert ze met belastingen. Haar bestuur vereist immers een monsterlijke bureaucratie.

Net zoals God onvermoede rijkdommen in de natuur geplaatst heeft, zo heeft hij een schat aan intelligentie, vakmanschap, ondernemingszin, inventiviteit, naastenliefde en toewijding geplaatst in de geesten en de harten van de mensen. Ondoorgroendelijke schatten, die, om zich te ontwikkelen en volledig tot ontplooiing te komen, in het door God gewilde natuurlijke kader moeten

Stichter aan het woord

Op 24 juni, feest van Sint-Johannes de Dooper, verzamelden onze gelovigen van de Sint-Amanduskapel te Gent zich in Ellezelles voor de H. Mis, een gezellige parochiepicknick en een plezierige catechismusquiz, die door de kinderen gewonnen werd.

blijven. Als de Staat al enig recht heeft op deze rijkdommen in het algemeen belang, dan doet ze hen opdrogen, door ze haar te willen toe-eigenen en te willen verstaatsen, zoals men de bronnen zou willen verplaatsen van hun plaats van oorsprong of een fruitboom uit zijn goede grond zou halen om hem bij zich thuis te plaatsen, teneinde hem zich toe te eigenen en er de vruchten van te plukken! God heeft in zijn wijsheid aan ieder zijn rol, zijn vaardigheden en zijn verantwoordelijkheden gegeven. Door God te willen vervangen, vernietigt de mens alles.

Het is natuurlijk bemoedigend dat een groot aantal Afrikaanse regeringen, die beweren zich te inspireren op het socialisme, haar atheïstische hebben afgezworen. Het is te hopen dat deze erkenning van God zich niet beperkt tot het recht om God in het openbaar te vereren, maar zich ook uitstrekt tot de erkenning van de fundamenteën en de principes van het natuurrecht, die door God zelf in de natuur van de mensen, de families en de samenleving geplaatst zijn. Deze principes kunnen

de leiders van de maatschappij verduidelijken door een positief recht, maar zij kunnen die niet negeren zonder het werk van God te vernietigen en bijgevolg onrechtvaardigheden in te voeren, waarvan de slachtoffers voornamelijk diegene zijn die niet de middelen hebben om hun rechten te laten gelden.

Dat zijn de overwegingen waarvan het ons opportuun leek om aan u over te maken, geachte gelovigen, en dat in alle liefde en bezorgdheid, om een leidraad voor uw gedachten te zijn in navolging van deze waarschuwing van Onze Heilige Vader paus Johannes XXIII: “Niet allen diegene die de waarheid vrijwillig misvormt, is schuldig, maar ook diegene die ze verraadt door de dubbelzinnigheid van zijn houding, uit vrees om niet voor vol aangezien te worden en niet modern te lijken.”

De waarachtige houding van de christen tegenover de waarheid.

Wij zouden, als noodzakelijke aanvulling van wat we verteld hebben en om de schuld, waarover de Heilige Vader het heeft, te vermijden, enkele regels van Eerwaarde Pater Daniélou (Cahiers de Cercle Saint-Jean Baptist, juni-juli 1960) onder uw ogen willen brengen. Zij geven perfect de houding van de christen tegenover de waarheid aan. Zij zullen voor ons een aanmoediging zijn om vooruit te gaan op een door het licht van Onze Heer en de Kerk verlichte weg.

“Als wij aan de anderen de waarheid niet vertellen, is dat misschien omdat wij voelen dat zij niet bereid zijn deze aan te nemen. Maar het is ook vaak uit lafheid en egoïsme omdat wij de moed niet hebben hun ongenoegen te trotseren. Omdat wij bang zijn hen te mishagen, durven wij hen niet echt en tot het uiterste liefhebben. Want de anderen liefhebben, dat is hun welzijn verlangen, ook tegen henzelf in. Anderen liefhebben, dat is hen helpen om in hen de waarheid te laten zegevieren over hun arme dagelijkse werkelijkheid. Houden van, dat is elke mens helpen om in hem het plan van God te realiseren. Het lijdt geen twijfel dat deze vorm van naastenliefde verhindert om aan de anderen zaken toe te staan, waarvan men weet dat het hen geen goed doet. Diegene die echt liefheeft, is diegene die trouw, geduldig, met realisme, in stilte (want de liefde is trouw, geduldig, verstandig en vol tact) de anderen probeert te helpen het beste uit zichzelf te halen.”

“In de wereld van vandaag zijn miljoenen zielen beroofd van het levend brood van de waarheid en wij hebben niet het recht dat toe te staan. Wij staan het veel te gemakkelijk toe. Het beste ervan

maken, dat is niet liefhebben. Het gaat er niet om te vechten, het gaat erom te redden. Men vindt veel te gemakkelijk dat er geen ruimte is tussen de strijd en de medeplichtigheid. Er is er één, namelijk de liefde, de liefde die er niet het beste van maakt, wanneer zij mensen ziet waarvan zij weet dat zij buiten het echte leven staan. En die hen probeert te helpen om voor hen dat leven te realiseren, dat bestemd is voor alle mensen zonder zwakheid.”

“Maar, indien de voornaamste uiting van naastenliefde de waarheid verkondigen is, dan moet deze waarheid verkondigd worden met naastenliefde. Er is een manier om de waarheid te dienen, die, juist omdat men ze niet dient met naastenliefde, uiteindelijk kwaad berokkent aan de waarheid. Wij voelen zeer goed aan dat er in onze manier om de waarheid te dienen iets zeer onzuiver kan zijn: de waarheid wordt onze zaak, zijn triomf is onze triomf. Vanaf dat moment is het niet meer haar die wij dienen, maar onszelf. En vervolgens zijn wij tevreden de waarheid te bezitten, terwijl anderen ze niet bezitten. Wij benaderen de andere in een geest van bezitter van de waarheid. “

“De ware geest is heel anders. Ik, ik ben even arm als de andere. Ik heb absoluut niets van mijzelf. De waarheid is niet mijn waarheid. Zij is mij gegeven en ik zou moeten voelen hoe slecht ik ze ontvang. Daarom moet ik er alleen maar getuigenis van afleggen met het gevoel dat ik daar zeer onwaardig voor ben. Verre van te zeggen aan de anderen: “Doe zoals ik”, moet ik zeggen “Volg Jezus Christus na. Hij is het ware leven. Ik ben maar een onvolmaakte getuige die in zijn voetsporen volgt. Waarover ik getuig, is mij gegeven, overstijgt mij oneindig, en is het algemeen welzijn van alle mensen.” Zo kan ik de waarheid dienen in nederigheid, zonder de waarheid te vernederen. Dat is ook correct op collectief niveau. Al heeft het Westen het christendom het eerst ontvangen, toch is zij er geenszins de eigenaar van, alleen maar de bewaarder.”

“Een andere vervorming in de manier om de waarheid te tonen, zou het kost wat kost zoeken zijn van merkbare en snelle resultaten. *Caritas patiens est*, heeft Sint-Paulus gezegd. Geduldig zijn wil niet zeggen de dingen op hun beloop laten. Geduld is een uiterst actieve houding. Wanneer men het plan van God niet wil opdringen, neemt het heel veel tijd in beslag. Dit is een respectvolle houding tegenover mensen, een tussenoplossing tussen een ongeduldig proselitisme en een pseudo-tolerantie, die alles op één hoop gooit.”

“Zo merken we dus dat de vereniging van de naastenliefde met de waarheid iets heel intiems is. Maar we moeten nog verder gaan. Het is

niet alleen een vorm van naastenliefde om de waarheid te verkondigen, maar de waarheid zelf is naastenliefde, want zijn object is immers de liefde, de waarheid, die alleen Christus ons openbaart en die ons de grondvesten van de werkelijkheid openbaart, namelijk dat God liefde is. Omdat in Hem de liefde eeuwig bestaat in het mysterie van de Drie-Eenheid. Omdat God van ons houdt en dat bestaan betekent bemind te worden door Hem. Omdat wij van elkaar moeten houden zoals Christus ons bemind heeft. En het is die waarheid, waarvan wij getuigenis moeten afleggen.”

Deze woorden zijn klaar en duidelijk en brengen ons in het echte denken van de Kerk, ver van de compromissen, de verwarringen en de dubbelzinnigheden.

Laat ons altijd trouwe leerlingen van Onze Heer Jezus Christus zijn en blijven. Rotsvaste christenen en katholieken, gehecht aan zijn Kerk, die onze Moeder is, steeds diep respectvol voor de mensen, maar vurig verlangend hen ons geluk te zien delen, bereid om alles te verdragen en alles te lijden voor het heil van de zielen, dat in Onze Heer ligt.

Mogen deze enkele bladzijden u beter doen begrijpen, zeer dierbare gelovigen, dat het ware en zekerste middel om barmhartig te zijn en goed te doen rondom u, zich volledig als christen te tonen is, dat Christus zich openbaart in u en door u, door uw woorden, door uw daden, doorheen gans uw leven.

Moge de Maagd Maria u in alle omstandigheden helpen om Jezus in u te brengen en om Hem bekend te maken aan de zielen. Dat is onze vurigste wens.

Pastorale brief: Dakar, 26 maart 1961

Ark van het Verbond en H. Eucharistie: Oud en Nieuw Verbond

Preek gehouden op de plechtigheid van Sacramentsdag

E.H. Louis Bochkoltz

Vandaag is het de processie. De processie van het Allerheiligste Sacrament. We gaan in processie door de straten van Antwerpen met Onze Heer Jezus Christus werkelijk aanwezig in de Heilige Hostie, die in de monstrans zal geplaatst worden.

We gaan in processie met Onze Heer Jezus Christus! Beseffen wij dat?

Zijn wij ons bewust van Gods aanwezigheid in de Heilige Eucharistie? Zijn wij ons bewust van Gods heiligheid in de Heilige Eucharistie? Beseffen wij hoezeer God ons steunt, versterkt en heiligt door de Heilige Eucharistie?

Deze heiligheid van God is naar ons toe niet vrijblijvend. Om dit beter te begrijpen, wil ik een beeld en symbool van de Heilige Eucharistie in het Oude Testament gebruiken: de Ark van het Verbond. De Ark van het Verbond in het Oude Testament is een beeld van het tabernakel die de Heilige Eucharistie bevat.

Het was God die aan Mozes, tijdens een lange extase van 40 dagen op de berg Sinaï, de hele liturgie van het Oude Verbond tot in de kleinste details openbaarde.

God openbaarde hem hoe het tabernakel, het Heilige der Heiligen en de Ark van het Verbond eruit moesten zien. De Ark van het Verbond was een kist van kostbaar hout, volledig bedekt met goud, zowel van binnen als van buiten. Zij was ontworpen om eerst de tafelen van de Wet in te bewaren, daarna ook de bloeistok van Aäron, een gouden urn met manna die op wonderbaarlijke wijze altijd vers bleef, en de boeken van de Pentateuch geschreven door Mozes die elke zeven jaar gelezen moesten worden. Bovenop deze kist kwam een massief gouden deksel, in het Hebreeuws "Kapporet" genoemd, of verzoendeksel voor de vergiffenis, waarop twee cherubijnbeelden tegenover elkaar stonden. Het was een tastbare uitdrukking van de aanwezigheid van

de Allerhoogste in het midden van zijn volk.

We lezen deze woorden van God tot Mozes in het boek Exodus: "Ik zal wonen onder de Israëlieten en hun God zijn. Dan zullen zij weten dat Ik Jahwe ben, de God die hen uit Egypte heeft geleid om onder hen te wonen." (Ex., XXIX, 45-46.)

God, God die de kinderen van Israël verlostte uit slavernij, uit het land Egypte, God was in het midden van het Hebreeuwse volk door de figuur van de Ark van het Verbond.

Dierbare gelovigen, God is werkelijk in ons midden door de Heilige Eucharistie, het sacrament van het nieuwe verbond dat tot stand is gekomen door het offer van Jezus Christus. Jezus Christus heeft ons verlost door zijn offer, Hij heeft onze zielen verlost van geestelijke slavernij en Hij nodigt ons uit om ons met Hem te verenigen door de Heilige Communie.

In het Oude Testament was de Ark van het Verbond heilig. Zij was Gods aanwezigheid in het midden van zijn volk. Ze moest bedekt worden met een voorhangsel en ze mocht enkel gedragen worden door priesters uit de stam Levi.

Het was een afbeelding van de Heilige Eucharistie, die heilig is. Ook de Eucharistie mag enkel door priesters gedragen worden en ook in het tabernakel zijn de cibories bedekt met een voorhangsel.

Door de Ark van het Verbond werden de wateren van de Jordaan geopend en keerden de Hebreeën terug naar het Beloofde Land.

Het is door de Heilige Communie dat onze zielen gesterkt worden en in staat zullen zijn om de hemel te bereiken.

Zeven dagen lang trokken de Hebreeën met de Ark van het Verbond rond de muren van Jericho en op de zevende dag vielen de muren naar beneden.

Als we vaak en vol vertrouwen de Communie

ontvangen, moeten wij niet bang zijn voor obstakels. De muren die onoverkomelijk lijken zullen ook vallen.

Maar nog voordat de verovering van het Beloofde Land door de Hebreëën was afgerond, viel de Ark in handen van de Filistijnen. Ophni en Phinehas, de zonen van de hogepriester Heli, maakten zich schuldig aan de ergste zonden, zelfs binnen de Tempel, en hadden gedacht dat ze de Ark als een magisch voorwerp konden gebruiken om veldslagen te winnen. Niet alleen stierven zij op het slagveld, maar Heli zelf was zo geschokt door het verlies van de Ark dat hij van zijn stoel viel, zijn hoofd op een steen stootte en meteen stierf.

Hetzelfde gebeurt met ons als we vechten tegen onze fouten, onze zonden en onze slechte neigingen om de Hemel te veroveren. Als we toegeven aan het kwaad, verliezen we Gods hulp en riskeren we zelfs de dood.

De Filistijnen, figuren van alle vijanden van onze ziel, plaatsten de Ark van het Verbond in de tempel van Dagon, hun god met het hoofd van een vrouw en de staart van een vis.

Na de eerste nacht van de Ark in de tempel van de valse god Dagon, lag het beeld van de god op de grond, neergebogen voor de ark. De valse priesters haastten zich om het beeld weer rechtop te zetten. Na de tweede nacht lag het beeld niet alleen opnieuw op de grond voor de ark, maar waren ook het hoofd en de handen gebroken.

Maar nog steeds weigerden de Filistijnen Gods macht te erkennen en bleven ze hun valse god Dagon aanbidden. Wat een blindheid!

God besloot toen om hen een les te leren waarvoor ze gevoeliger zouden zijn. Ze werden getroffen door dysenterie die zo wreed was dat hun ingewanden werden weggevreten en ze stierven in ondraaglijke pijn. Bovendien kwamen ratten hun gewassen verslinden en zelfs de zieken verwonden.

Als de Ark een bron van zegen was voor hen die haar vereerden, was zij ook een bron van ellende voor hen die weigerden de macht van God, die er symbolisch in woonde, te erkennen.

Hetzelfde geldt voor de Heilige Eucharistie. Zij is een zegen voor hen die het ontvangen in vriendschap met God, in staat van genade. Maar een vloek voor hen die het onwaardig ontvangen. Laten we de Communie ontvangen om sterk te zijn, maar laten we sterk zijn om de Communie te ontvangen!

Toen de Ark in de handen van de Filistijnen was, viel Gods straf in elke stad waarheen ze werd gebracht: in de steden Azote, Geth, Gaza en Accaron moesten de Filistijnen lijden onder ziekte,

dood en schandelijke zweren.

Hoewel wij zulke manifestaties van deze macht niet zien wanneer de Eucharistie wordt ontheiligd, zou het niet zo kunnen zijn dat God zijn oordeel voorbehoudt aan hen die de Eucharistie zonder geloof benaderen? Is het niet al een straf om vast te stellen dat de religieuze praktijk bijna volledig verlaten is sinds de invoering van de nieuwe Mis, die het heilige karakter, het begrip van offer en eerbied voor de Heilige Eucharistie, wegneemt?

Dierbare gelovigen, het is niet uit nostalgie dat wij de traditionele liturgie behouden. Het is omdat deze liturgie een daad van aanbidding van God is en ons geloof voedt en beschermt.

Uiteindelijk hebben de Filistijnen zich bekeerd, de Ark teruggegeven en gouden voorwerpen geofferd om voor hun zonden te boeten. Ook wij moeten ons bekeren!

“Christenen, knielt, uw God treedt nader”, luidt het bord op onze processie vlak voor het Heilig Sacrament.

Als we voor God knielen, kunnen wij staan voor iedereen en voor elk obstakel.

Wees niet bang voor obstakels! Het is niet de Ark van het Verbond die wij bij ons hebben, maar het is Jezus Christus in de Heilige Eucharistie. Onze God en onze Verlosser.

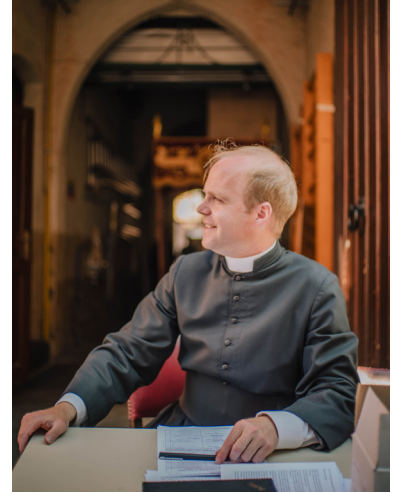
Wees niet bang voor obstakels! Als God ons iets belangrijks laat doen, moeten we verwachten dat de vijand zijn special forces stuurt.

Misschien is dat de reden waarom ons leven zo moeilijk is geweest... niet omdat God niet bij ons is, maar misschien is God zo duidelijk bij ons dat zijn plan voor ons leven zo intimiderend en bedreigend is voor de duivel dat de duivel het ons op geen enkele manier zal laten bereiken zonder ons aan te vallen!

Maar Onze Lieve Heer heeft de Heilige Eucharistie ingesteld als een herinnering aan de opperste Liefde waarmee Hij alle schatten van zijn Hart heeft uitgestort, om bij ons te blijven tot het einde der tijden.

Sacramentsprocessie 11.6.23

Historiek van de Kapel van het Allerheiligste Sacrament

Juffr. Griet Lucy Beldé, parochiaan en archeologe

Aan weerszijden van het schip van de kapel vinden we de veertien staties van de Kruisweg uitgebeeld. De panelen zitten verwerkt in de houten lambrisering vervaardigd door de gebroeders De Clercq. De taferelen zelf zouden ontworpen zijn door ene Broeder Marès-Joseph. Over de Kruisweg zijn er in het archief van de Zusters in Watermaal nog enkele brieven bewaard gebleven. Deze dateren uit 1892. Hieruit is geweten dat de opschriften op de taferelen door Anna de Meeûs bewust in het Frans zijn gekozen, maar ook dat er oorspronkelijk te weinig kaders voorzien waren om het volledige kerklied “Stabat Mater Dolorosa” weer te geven. De uitvoerders De Clercq opteerden ervoor om enkele strofen van het lied weg te laten ...Tevens is uit de correspondentie geweten dat De Meeûs de Kruisweg zo snel als mogelijk geleverd wou hebben, sneller dan eigenlijk kon.

De Kruisweg werd aangebracht op de zijmuren waarop een gele natuursteenimitatie werd aangebracht. In de veertien staties wordt het lijdensverhaal van Jezus uitgebeeld. De oorsprong ervan ligt in Jeruzalem, waar pelgrims de heilige plaatsen vanaf het huis van Pilatus tot aan de graflegging, bezochten en waar aangepaste vieringen werden gehouden. Tot in de 15de eeuw was het aantal staties nog beperkt. De definitieve vorm dateert uit de 18de eeuw. Het was in 1741 dat Benedictus XIV de aanwezigheid van een Kruisweg in elke kerk verplichtte, al was het dan maar in de vorm van houten kruisjes.

De Kruisweg in onze kapel is uitgevoerd in een gemengde techniek. Elke voorstelling werd geschilderd op een metalen plaat. De achtergrond werd telkens bewerkt in persbrokaat. Dit is een zeer verfijnde vorm van reliëfdecoratie die meestal op paneelschilderingen werd aangebracht om stoffen weer te geven. Elke statie bestaat afwisselend

Kruisweg, statie: Jezus ontmoet zijn heilige moeder met langs weerszijden panelen met strofen uit het Stabat Mater Dolorosa.

uit een schildering en de strofen van het “Stabat Mater Dolorosa”. De tekst werd op eikenhouten panelen aangebracht. Meestal staat onderaan ook een opschrift van de schenker of diegene die de schildering bekostigd heeft vermeld.

Elke statie vormt zo een kunstwerkje op zich met een evenwichtige compositie, weloverwogen kleurgebruik, oog voor detail en uitdrukking van emoties.

Beeldhouwwerk

Aan beide zijden van de middenbeuk vóór het koorgedeelte staan twee beelden. Aan de kant van de preekstoel ziet men een houten beeld van de heilige Antonius van Padua. Aan de andere zijde staat een gipsen beeld van Maria Pellevoisin. Beide beelden zijn voorzien van een kaarsenbak en behoren net als de Kruisweg nog tot de originele interieurelementen van de kapel.

Het beeld van Maria is uitgebeeld zoals zij verschenen is aan Estelle Faguette in de periode van 14 februari tot 8 december in 1876 in Pellevoisin in Frankrijk. Estelle, toen 32

jaar oud, was stervende aan tuberculose en chronische buikvliesontsteking, maar wilde zich niet overgeven, daar zij nog te zorgen had voor haar ouders en een nichtje. Wanneer zij de laatste sacramenten had ontvangen geeft zij zich toch over aan de wil van God met de woorden: "Mijn offer is gebracht, ik vraag niets meer." Kort daarna krijgt zij haar eerste verschijning van Onze-Lieve-Vrouw van in totaal vijftien verschijningen. Estelle Faguette genas van haar ziekte en stierf uiteindelijk op 86-jarige leeftijd.

Antonius van Padua werd in 1195 in Lissabon geboren als Fernando de Coimbra en stierf in 1231 in de omgeving van Padua. Hij stamde af uit adellijke familie. Na ingewijd te zijn als augustijnernonnik, stapte hij in 1220 over naar de orde der franciscanen. Hij trok naar Noord-Afrika om daar het christendom te gaan verspreiden onder de moslims. Nadien was hij leraar en volksprediker in Padua en vervolgens ging hij in opdracht van Fransiscus van Assisi het geloof verkondigen in andere delen van Noord-Italië en Zuid-Frankrijk en verrichtte er wonderen. Hij is uitgebeeld als een jonge, baardloze franciscaan in een bruine pij, op sandalen, een halflange schoudermantel, een wit koord en een rozenkrans om zijn middel. Hij is hier weergegeven met enkele van zijn attributen, het Evangelie, Jezus als peuter en een lelie.

In 1946 werd hij als 'leraar van het Evangelie' tot kerkleraar uitgeroepen. Antonius van Padua is de patroonheilige van de verloren voorwerpen, vrouwen en kinderen, armen, bakkers, mijnwerkers, het huwelijk, verliefden en reizigers. Tevens is hij de patroon van de pest, tegen schipbreuk en ziekte.

BRONNEN

- Law Y.L., Thesisonderzoek, Bouwhistorisch onderzoek van de Kapel van het Allerheiligste Sacrament, Antwerpen, 2007-2008, p: 73, 74, 114, 130-131.
- Wikipedia, *Onze-Lieve-Vrouw-van-Genade* [online] https://nl.wikipedia.org/wiki/Onze-Lieve-Vrouw_van_Genade_in_Pellevoisin (Geraadpleegd op 23 juli 2023)
- Stichting Marypages, *Pellevoisin (Frankrijk) 1876* [online] <https://www.marypages.com/pellevoisin-frankrijk.html> (Geraadpleegd op 23 juli 2023)
- Heiligen, *Antonius Padua*, [online] <http://www.heiligen.net/heiligen/06/13/06-13-1231-antonius.php> (Geraadpleegd op 23 juli 2023)

Links: Onze-Lieve-Vrouw van Pellevoisin. Rechts: Heilige Antonius van Padua.

Bovenaan: Laatste Mi-vergadering van het schooljaar in Bierbeek met een gezellig kampvuur in de tuin van de Kapel van het Heilig Aanschijn.
Onderaan: Groepsfoto tijdens het catechismusfeest in de Hemelstraat

De H. Werenfried

gestorven ong. 11 augustus 760, feestdag 14 augustus

Br. René Maria

Op 14 augustus is het feest van de H. Werenfried. Volgens Mabillon is hij één van de elf gezellen die in het jaar 690 met de H. Willibrordus vanuit het klooster Ratmelsigi in Engeland de zee overstaken om de Friezen te bekeren. Hij preekte eerst waarschijnlijk rond Medemblik, Dorestad, de Betuwe en geheel de Veluwe voor hij door Willibrordus een vaste benoeming kreeg. Ik volg hier vooral de Middelnederlandse vertaling van de Vita Sancte Werenfridi van een anonieme schrijver uit de kring van de Devotio Moderna.

“Toen onze Heer en Gezondmaker (...) de wereld wilde verlichten, liet Hij ontelbare heldere sterren opgaan om de duisternissen te verdrijven (...) Onder welke de heilige Vader Willibrordus is voortgekomen als een klare morgenster (...) en heeft door zijn heilige leer het Frankrijk verhoogd en de wreedheid der Friezen met het zwaard van het woord Gods getemd (...) Werenfridus volgde het voorbeeld van de zalige Willibrordus (...) Hij verkoos hier met hem een pelgrimsleven te leiden, opdat hij verdienen mocht met hem het eeuwig vaderland deelachtig te zijn. Toen dan Willibrordus door Gods Voorzienigheid zijn bisschoppelijke stoel te Utrecht gezet had en voorzag dat de heiligheid van deze man (Werenfried) veel mensen bevorderlijk wezen zou, beval hij hem een kerk te regeren van het dorp Elst, wat in zijn gebied gelegen en hem kort tevoren door koning Karel gegeven was. Daar is een eiland met veel volk, de Betuwe genaamd, in het midden van de rivier de Rijn, waarin dit dorp lag. De eerwaarde vader nam dan met de hulp van God aan deze kerk te regeren zoals zijn geestelijke vader Willibrordus verordonneerd had, geen tijdelijke eer hierin zoekend, maar in onderdanigheid aan de geboden van zijn godsdienstige vader. De oefening van de oude dwaling was vrijdeld en er was een andere

tempel opgericht, de plaats was spoedig geheiligd voor Christus en zijn heiligen. Aldus werd het volk door zijn predicaties geheiligd en de toorn Gods verzacht. Wat hij met zalige berispingen vermaande toonde hij door zeden en voorbeelden. Want hij was bovenmate begiftigd met bewijzen van goede werken in ootmoedigheid (...) Het was deze heilige man niet genoeg dat hij alleen het volk van zijn dorp en omgeving voor de Heer zou winnen. Maar ook de kerk die daar getimmerd was in het dorp Westervoort, aan de zoom van de Rijn gelegen, ontving hij van voornoemde bisschop te verzorgen en regeren. (...) hij regeerde goddelijk, want hij weidde en bouwde de harten van het volk met een geestelijke ploeg en hij zaaide daar niet spaarzaam het woord des Evangelies (...) Als hem tijdelijke goederen in handen kwamen of wat hij door arbeid ontving wilde hij niet bij zich houden enkel om zijn nooddrift te stillen (...) Toen de heilige man deze en gelijkaardige volmaaktheden lange tijd had volbracht was de tijd van zijn ontbinding nabij, opdat hij na het volbrengen van deze tijdelijke ridderschap verdienen mocht in te gaan om in het paleis van de hemelse Koning gekroond te worden (...) Hij was tot rijpe oudheid gekomen (...) Niet lang hierna voer (hij) uit de kerker des lichaams en zal zich zonder einde zalig verblijden in de Heer. U kan begrijpen dat er zuchten en schreien was onder zijn goede onderzaten. (...) Toen zijn heilige ziel de last des lichaams verliet, werden allen die erbij stonden vervuld met zoetheid en een wonderlijke reuk (...) Terstond als het gerucht te lande verspreid werd kwam daar al het volk schreiend en wenend de Rijn af. Toen zij droevig stonden om het lichaam van hun pastoor en patroon hadden zij onderling woorden over het graf van het lichaam, wat grote tweedracht onder het volk bracht. De Betuwers zeiden dat men het heilig lichaam naar Elst zou

voeren en men het daar in zijn eigen stede aan de aarde toevertrouwen zou. Het ander deel des volks zei daartegen: Wel terecht zal zijn lichaam rusten waar hij zijn geest wilde teruggeven. Toen het volk met deze woorden lange tijd onderling twistte, zeiden sommige van de priesters, rijper van raad, aldus. Wij lezen van de Ark des Verbonds dat zij die op een nieuwe wagen legden die met twee koeien bespannen was, waarvan de kalveren thuis stonden, opdat van hen de wagen met de ark door de Voorzienigheid Gods teruggebracht zou worden. Brengt het lichaam naar een schip en is het dat het vanzelf over de Rijn vaart, dan is het allen duidelijk wat zijn wil is. Daarbovenop laat ons ook nog een nieuwe wagen maken met twee koeien die thuis hun kalveren zullen zoeken. Deze raad behaagde en allen stemden toe. Zonder toeven werd een schip bereid en zij brachten het lichaam met psalmen en lofzangen tot de oever, en zij zetten het in het schip, maar lieten geen mens in het schip blijven. Een wonderlijk ding dat ditzelfde schip recht naar de andere zijde voer, zodat het allen openbaar was dat het door een engel gestuurd werd. Toen diegenen die erom stonden dit zagen, loofden ze allen samen God, die door zo een teken de verdiensten van zijn knecht toonde. Toen zetten ze het ook op een wagen met twee koeien zoals voordien gezegd, en de koeien vergaten hun kalveren, maar brachten het lichaam recht naar Elst te geloven in het gezelschap van de engelen en het volk dat God dankte en loofde. Toen werd de kostelijke schat daar met alle waardigheid begraven. Ook gebeurden in deze stad op de bede en verdiensten van deze heilige man vele tekenen en wonderen tot op deze dagen.”

Nu staat nog in het wapen van Elst een boot als verwijzing hiernaar. Naast Elst en Westervoort zijn ook de kerken van Werfershoof en Ziewent aan Werenfried gewijd. Werfershoof schijnt zelfs de naam van hem te hebben; Werenfrieds-hoeve wat verbasterde tot Werfershoof. Zijn relieken in Elst zijn rond 1600 verplaatst vanwege de protestanten, het grootste deel wat in Emmerich bewaard werd is door de bombardementen in de Tweede Wereldoorlog verloren gegaan.

BRONNEN

- website dbnl: Middelnederlandse heiligenlevens uit de kring van de Devotio Moderna medegedeeld door Dr. W. Jappe Alberts, Bijdragen en Mededelingen van het Historisch Genootschap. Deel 75 – DBNL
- 'Neerlands Heiligen in vroeger eeuwen', J.A.F. Kronenburg, Uitgeverij Bekker, Amsterdam 1898.
- 'Vies des Peres, Martyrs et autre principaux saints' Butler, Ram, Bruxelles 1848.

H. Vormsel 4.6.23

Sint-Jozefskerk Brussel

Signo te signo crucis, et confirmo te Chrismate salutis. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.
—Ik teken u met het teken van het kruis ✠ En ik vorm u met het Chrisma der zaligheid. In de naam van de Vader ✠, en de Zoon ✠, en de Heilige ✠ Geest. Amen.

Er waren 41 vormelingen die door Mgr. Alfonso de Galarreta gevormd werden, waarvan 18 uit Vlaanderen. Deo gratias!

Aankondigingen

ZA
19.8

Fietsbedevaart voor dames

Informatie & inschrijving vóór 15 augustus

- H. Mis in de Hemelstraat: 10 u.
- Vertrek: 11.30 u.
- Mariapark in Meersel Dreef (België): 16 u.
- Terugkomst: 19 u.

ZA
9.9

Start catechimus voor de kinderen in de Hemelstraat

H. Mis om 8.30 u.

ZO
10.9

Maria Bambinahulde in de Hemelstraat

ZA
16.09

Sportdag te Bonheiden

WO
20.09

Militia Immaculatæ voor mannen Bijeenkomst MI in Antwerpen

- H. Mis om 20.00 u.
- Voordracht: 'Vlaamse missionarissen'

ZO
26.08

Bedevaart Gorcum-Briele Tot 27 augustus.

ZA
7.10

Bedevaart naar Banneux

VR
13.10

Mariahulde Klein-Antwerpen

VR
27.10

Gezinsweekend te Helvoirt (NL)

Tot 29 oktober — kosten: €250 per gezin
Info: jacintha_groot@live.nl

Retraites

Mariale retraite

- 11/09 – 16/09

ZATERDAG
16/09

SPORTDAG

FSSPX-BENELUX

10U 30
VOETBALTOERNOOI
Inschrijving - 20€ per team - vóór 4/09
via bonheiden@fsspx.be (Lunch mogelijk voor 3€)

14U VOLLEYBAL EN BASKETBAL

15U KINDERVOETBAL

18U 30 AVONDETEN
6€ per volwassene - 3€ per kind
Huisgemaakte desserts zijn welkom

20U VEILLÉE
Gezellig samenzijn rond een kampvuur

bonheiden.fsspx.be
bonheiden.fsspx@gmail.com

SPORTCENTRUM "BERENTRODE"
GROTE DOELSTRAAT 1
2820 BONHEIDEN

BEDEVAART NAAR BANNEUX

ZATERDAG, 7 OKTOBER 2023

9u00: **Rozenkransomwegang**
Verschijningskapel

10u30: **Plechtige H. Mis**
Kerk "Maagd der Armen" -
Biechtgelegenheid

12u30: **Picknick of warme maaltijd**
Hospitaliteit - "Notre Dame"
Soep + koffie: €5
Warme maaltijd: volwassen €20/
kind €12 (< 12 jaar)

14u00: **Vertrek naar Tancrémont (5 km)**
Sint-Franciscuskapel

16u30: **Verering van het Heilig Kruis te Tancrémont**

Spiegel van
gerechtigheid,
bid voor ons

Bus*: vertrek om 7u uit Brussel of Antwerpen - €12/pers.

Reservatie voor 19 september voor de bus en maaltijd*:
benelux.bedevaart@fsspx.be - 0472/37.13.69 - C. Windels

IBAN BE43 0016 4233 6201 - VZW Pius X

www.fsspx.be

FSSPX in de Benelux

1. Antwerpen Priorij van het Allerheiligste Sacrament

Hemelstraat 23, 2018 Antwerpen
Tel. : +32 (0)3 229 01 80
e-mail: hemelstraat.info@fsspx.be

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis 7.30 u.
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Ma, Di, Do, Vr 18.30 u.
Wo 7.30 u.
Za 10.00 u.

Aanbedding Ma, Di, Do, Vr 17.00 - 18.30 u.

2. Gent Sint-Amanduskapel

Kortrijksesteenweg 139, 9000 Gent
Tel. : +32 (0)3 229 01 80

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.00 u.

3. Brussel Christus Koning Priorij

Eendrachtstraat 37, 1050 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20
e-mail: info@fsspx.be

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis —

Weekdagen
Gelezen H. Mis 7.15 u.
Dinsdag 8.30 u.

4. Brussel St. Jozefkerk

Square Frère Orban 1040 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen:
Gelezen H. Mis 8 u.
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Gelezen H. Mis 18.00 u.

5. Namen Kapel Saint-Aubain

Rue Delvaux 8, 5000 Namur
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen
H. Mis 9.00 u., 10.30 u.

Weekdagen
Zaterdag 10.00 u.

6. Quiévrain Carmel du Sacré-Coeur

Rue des Wagnons 16, 7380 Quiévrain
Tel. : +32 (0)65 45 81 65

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Gelezen H. Mis 8.00 u.

7. Steffeshausen Heilig Hartkerk

Steffeshausen 5, 4790 Burg Reuland
Tel. : +32 (0)80 420 197
e-mail: vog.pius5.asbl@hotmail.com

Zon- en feestdagen
Hoogmis 9.30 u.

8. Gerwen Priorij St. Clemens

Heuvel 23, 5674 RR Nuenen -Gerwen
Tel. : +31 (0)40 283 45 05
e-mail: stichtingsintjozef@fsspx.nl

Zon- en feestdagen:
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Ma, Di, Do 18.30 u.
Wo, Vr 7.15 u.
Za 8.30 u.

9. Leiden Kapel Onze Lieve Vrouw van de Rozenkrans

Sumatrastraat 197, 2315 BD Leiden
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Vr 19.00 u.
Za 9.00 u.

10. Utrecht Sint Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21, 3512 GS Utrecht
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Vr 18.30 u.
Za 9.00 u.

11. Kerkrade (Duitstalig) Kerk St. Maria ter Engelen

Pannesheiderstraat 71,
6462 EB Bleijerheide/Kerkrade
Tel. : +31 (0)45 567 13 97

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis 8.30 u.
Hoogmis 10.00 u.

De erediensten worden verzorgd door
de priesters van de Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295,
D-45356 Essen
Tel. : +49 (0) 20 166 49 22

12. Luxemburg Kapel Saint Hubert

Lameschmillen, 3316 Bergem
Tél. : +352 (0) 6 21 37 84 14
Tél. : +32 2 550 00 20

Zon- en feestdagen
Hoogmis 8.30, 10.30 u.

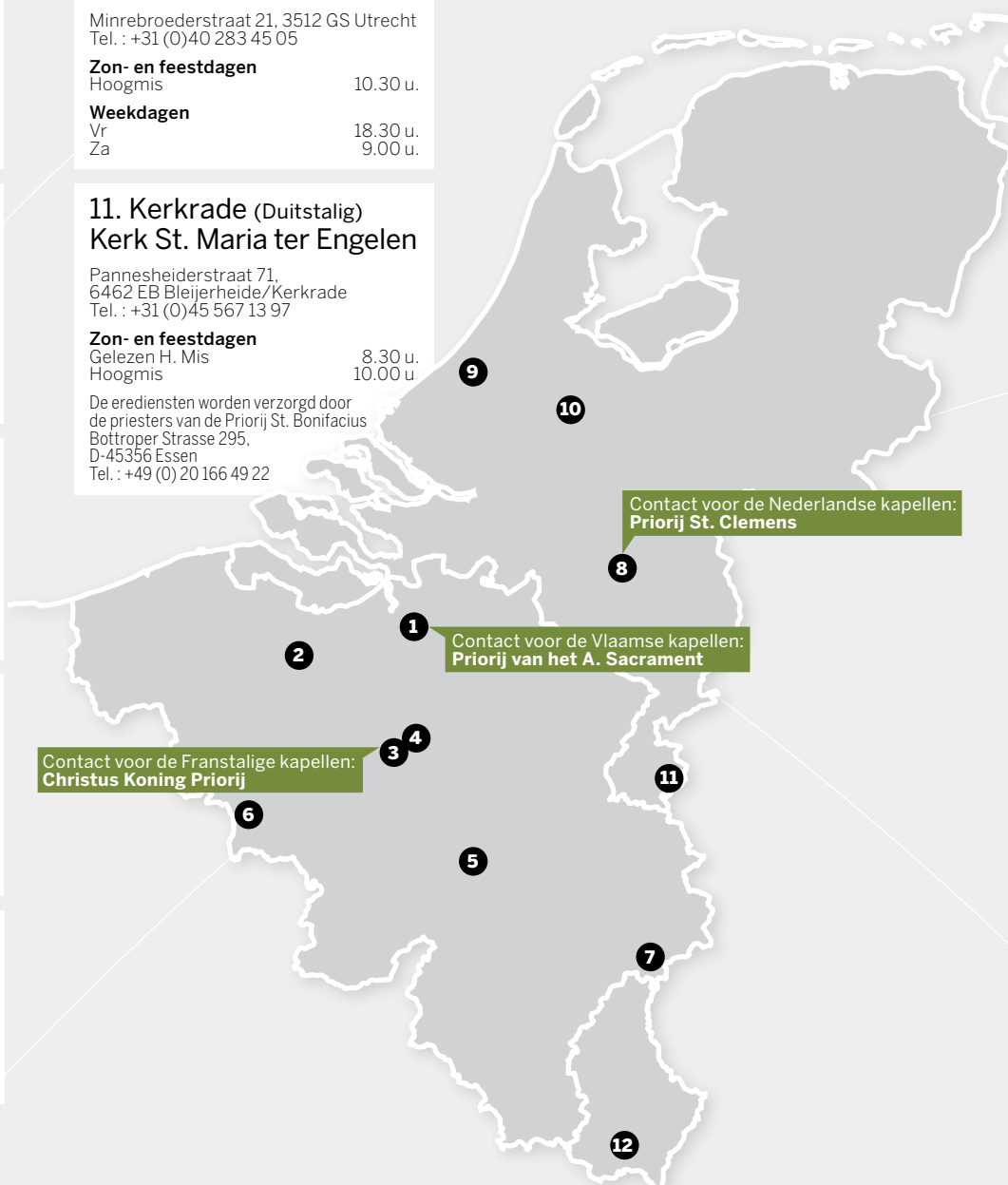
De Monstrans

is het mededelingenblad van de
Priesterbroederschap Sint-Pius X,
van de
Priorij van het Allerheiligste Sacrament,
Hemelstraat 23,
2018 Antwerpen.

Verantwoordelijke uitgever
E.H. Joseph Verliinden, Prior

De Monstrans wordt
u thuis opgestuurd,
indien u het ons laat weten.

Om de FSSPX in ANTWERPEN te steunen
IBAN : BE84 4062 0609 1159

Woord van de Prior

Beste Vrienden en Weldoeners,

Op 15 augustus e.k. volgt E. H. Louis Bochkoltz mij op als prior van de Hemelstraat. Hij is u allen bekend. En, goede wijn behoeft geen krans. U bent hiermede ook uitgenodigd de Hoogmis op het feest van O.-L.-Vrouw Tenhemelopneming bij te wonen en achteraf op de receptie in de tuin.

Wij kunnen alleen maar dankbaar zijn, jegens de Goede God en jegens u allen die vanaf het begin ons apostolaat ondersteund hebt en nog. We vertrouwen de opvolging verder toe aan de Goede God, wat wij ook deden sinds de FSSPX hier het klooster van de Zusters van de Voortdurende Aanbidding in 1987 overnam.

De priorij van de Hemelstraat is uniek in onze Broederschap. Zij heeft een meerwaarde. De grote kapel is niet alleen een Huis van Gebed, maar ook een Huis waar Jezus in het uitgesteld Sacrament dagelijks aanbeden werd en nog, zij het nu vijf dagen per week.

Ik herinner mij nog levendig het moment toen een jonge man, na een week opruimen en hard werken, meer dan moe, juist voordat hij wilde stoppen, nog een opgerold schilderij in zijn handen kreeg. Wat was dat een ontdekking, na vier of vijf jaar overname van het klooster. En wel een bekroning van zijn werk-week. Een afbeelding ooit geschilderd om boven een altaar te hangen. Jezus die verschijnt en zijn H. Hart toont aan de H. Margaretha-Maria Alacoque die in aanbidding was vóór het Allerheiligste. Het prijkt sindsdien op het tweede verdiep, in de zogenaamde H. Hartzaal.

Het altaar van onze grote kapel is speciaal ontworpen voor aanbidding. Sinds geruime tijd zijn de kandelaars en de troon opgekuist en schitteren rondom en voor het Allerheiligste. Het is maar beeldspraak en een stille wens. Meerdere gelovigen zouden moeten schitteren, op hun knieën, vóór het uitgesteld Allerheiligste Sacrament. Dit was de boodschap en het verlangen van Jezus, toen hij zijn Hart toonde aan de H. Margaretha-Maria en zei: "Ziedaar het Hart, dat de mensen zozeer heeft liefgehad, dat het niets gespaard, ja zich heeft uitgeput en verteerd, om zijn liefde te bewijzen. En tot loon ontvang ik van de meesten slechts ondank terug, door de oneerbiedigheden en heiligschennissen, door de onverschilligheid en minachting waarmee zij Mij in dit Sacrament van liefde bejegenen. Doch het meest grieft het Mij, dat ook zielen aan Mij toegewijd Mij aldus behandelen."

Het is juist omdat het hoogste doel van de Priesterbroederschap Sint-Pius X de opleiding en vorming van priesters is dat het PriesterUurGebed in de Hemelstraat op donderdag van groot belang is, voor ieder van ons. Het H. Uur op de eerste vrijdag van de maand, om Jezus wederliefde en eerherstel te brengen, en het gebed voor het Vaderland is een en al hulde aan het H. Hart van Jezus en heeft zijn weerslag voor ons Vaderland! En op andere dagen van 17uur tot 18u20. En al deze gebedsstonen onder de auspiciën van Maria, de Moeder van de Verlosser.

Dit zijn mijn laatste woorden als prior van de Hemelstraat, anno 2023: weet Jezus te waarderen, te danken, te beminnen en eerherstel te brengen, al dan niet uitgesteld in het Allerheiligste Sacrament.

Vaert wel ende levet scone.
Eerwaarde Joseph Verlinden

Priesterbroederschap Sint-Pius X

F S S P X

De Priesterbroederschap Sint-Pius X (*Fraternitas Sacerdotalis Sancti Pii Decimi* – afgekort: FSSPX) is een internationale broederschap van bijna 700 priesters, gesticht in 1970 door Mgr. Lefebvre. Haar voornaamste doel is de vorming en ondersteuning van priesters. Zij heeft ook broeders, zusters en een derde orde voor leken.

Het doel van de Priesterbroederschap Sint-Pius X is het Katholieke geloof te bewaren in haar volheid en zuiverheid, door niets te veranderen, niets toe te voegen of niets weg te nemen van de waarheid, die de Kerk altijd heeft geleerd, en deugden ervan te verspreiden, vooral door het Rooms-Katholieke priesterschap. Een authentiek geestelijk leven, de sacramenten en de traditionele liturgie zijn de voornaamste middelen om de deugd en heiligheid te koesteren, en om het goddelijk leven van de genade tot de zielen te brengen.

De Monstrans probeert een kanaal voor het werk van de Priesterbroederschap Sint-Pius X in Vlaanderen te zijn om zielen te bereiken. We trachten te helpen om het geestelijk leven te verdiepen, de geschiedenis van het Christendom te begrijpen en het koningschap van Christus Koning in de Christelijke samenleving te herstellen in elk aspect.